

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága az ifj.dr.Janka Ferenc ügyvéd által képviselt felperesnek a dr.Bilkai Katalin ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróságnál 35.G.302.395/2001. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 2.Gf.75.195/2007/4. számú ítéletével befejezett perében, amely perbe az alperes pernyertessége érdekében a dr.Koncz István ügyvéd által képviselt Biztosító Zrt. beavatkozott, a jogerős ítélet ellen a felperes részéről 99. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2008. évi szeptember hó 24. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 40.000 (Negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

I n d o k o l á s

A felperes módosított keresetében 2.125.800 forint és 1999. szeptember 21-től járó kamata megfizetésére kérte az alperes kötelezését arra hivatkozással, hogy a tulajdonában álló és U.P. által vezetett Fiat Marea típusú gépkocsi 1999. szeptember 20-án a L.G. Rt. telepén balesetet szenvedett, mert az alperes alkalmazottjai által leállított, rögzítés nélküli kábeldob elgurult és a gépkocsinak ütközött.

Az alperes általános felelősségbiztosítója a kár megtérítésétől elzárkózott, de az alperes pernyertessége érdekében a perbe beavatkozott.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Azzal védekezett, hogy a felperes a kártérítés feltételeit nem bizonyította. A perben csak az állapítható meg, hogy a felperes gépkocsija a kábeldobbal ütközött és kára keletkezett, de azt nem bizonyította, hogy a kárát a kábeldob elszabadulása és a gépkocsinak való ütközése okozta. Hivatkozott arra is, hogy az alkalmazottjai mindent megtettek a kábeldob megfelelő rögzítése érdekében, ezért mentesül a kártérítési felelősség alól.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest 2.125.800 forint és 1999. szeptember 21-től járó törvényes mértékű kamata, valamint 636.554 forint perköltség megfizetésére. A kártérítési

felelősség kérdését a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése alapján, de a 345. §-a alapján is vizsgálta, és megállapította, hogy a baleset azért következett be, mert az alperes alkalmazottjai nem gondoskodtak megfelelően a kábeldob rögzítéséről, az elgurult és a felperes gépkocsijának ütközött. Kifejtette, hogy az alperes a Ptk. 339. §-a (1) bekezdésének második fordulata szerinti mentesülését nem tudta bizonyítani, és azt sem, hogy a felperes gépkocsivezetőjének terhére bármilyen felróható magatartás megállapítható lenne. A Ptk. 340. §-ának (1) bekezdése szerinti kármegosztásra nem látott alapot.

A másodfokú bíróság a bizonyítékok „felülmérlegelésére” kivételesen okot látott, és az elsőfokú eljárásban is rendelkezésre álló bizonyítékok, közöttük a kiegészített szakértői vélemény és a tanúvallomások Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti mérlegelése alapján nem látta bizonyítottnak, hogy a baleset az elsőfokú bíróság által megállapítottak szerint következett be. Megítélése szerint a felperes a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése szerinti bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, így nem állapítható meg, hogy a kárát az alperes okozta. Az elsőfokú bíróság ítéletét ezért megváltoztatta és elutasította a keresetet.

A jogerős ítélet megváltoztatása és az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyása iránt a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet és azt a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében foglaltak megsértésére alapította. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság túllépte a felülmérlegelési jogkörét, mert az elsőfokú bíróság a per adataiból okszerűen következő megállapításokat tett és a bizonyítási eljárás adataiból helyes ténybeli következtetésekre jutott. A felülmérlegelésre tehát nem volt alap. Rámutatott arra is, hogy a szakértő szerint a baleset nagyobb valószínűséggel úgy következett be, ahogyan ő állította és a tanúvallomások is ezt erősítik meg.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Legfelsőbb Bíróság azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes kárigénye a szerződésen kívüli (Ptk. 339. §) és nem a veszélyes üzem működéséből eredő (Ptk. 345. §) kártérítés szabályain alapult, ezért a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése szerinti anyagi jogi szabályból következik a felperes Pp. 164. §-ának (1) bekezdése szerinti bizonyítási kötelezettsége. A perben azt kellett bizonyítania, hogy az alperes jogellenes magatartásával okozati

összefüggésben keletkezett a kára. Az alperes kártérítési felelősség alóli kimentési kötelezettsége csak ezt követően jöhetne szóba.

Az alperes kártérítési felelőssége körében szükséges bizonyítást az elsőfokú bíróság lefolytatta, az általa feltárt tényekből azonban a másodfokú bíróság eltérő következtetésre jutott. Ez annak a mérlegelésnek az eredménye, amelyet a másodfokú bíróság a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti jogkörében végzett el. Ennek keretében nem „felülmérlegelte” az elsőfokú eljárásban beszerzett bizonyítékokat, mert éppen a kétfokú eljárás szabályai adják meg a bizonyítékértékelés lehetőségét a másodfokú bíróság számára is. A jogerős ítéletnek ezért a „felülmérlegelés” kivételes lehetőségére történt utalása téves, de a felperes felülvizsgálati kérelmének ezzel kapcsolatos fejtegetése is, mert a másodfokú bíróság a bizonyítás teljes anyagát a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerint értékelheti és ennek alapján az elsőfokú bíróságtól eltérő következtetésre is juthat. Ez az elv csak a felülvizsgálati eljárásban nem érvényesülhet, mert e rendkívüli perorvoslat jellegéből következően a Legfelsőbb Bíróság csak azt vizsgálhatja, hogy a jogerős ítélet bizonyítékértékelése megfelel-e a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében foglaltaknak. Felülmérlegelésre csak igen kivételesen, akkor kerülhet sor, ha a megállapított tényállás a bizonyítékok jogszabálysértő értékelésén alapul. Az adott esetben erről nem lehet szó.

A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem értékelte kirívóan okszerűtlenül, kifejtett indokai tarthatók, azokban nyilvánvalóan helytelen következtetés nincs, így a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére nincs alap.

A jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő, ezért a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperest a Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére. A beavatkozónak a felülvizsgálati eljárásban megítélhető költsége nem volt.

Budapest, 2008. szeptember 24.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Besenyeiné dr. Varga Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Udvary Katalin s.k. bíró